

УДК 342.9:504.064

DOI <https://doi.org/10.32840/pdu.2020.1-1.18>

В. О. Рядінська

доктор юридичних наук, професор,
завідувач лабораторії проблем правового та організаційного
забезпечення діяльності Міністерства
Державного науково-дослідного інституту
Міністерства внутрішніх справ України

М. П. Будзинський

кандидат юридичних наук, старший дослідник,
завідувач науково-дослідної лабораторії
спеціального транспорту та форменого одягу
Державного науково-дослідного інституту
Міністерства внутрішніх справ України

Н. С. Пінкевич

кандидат юридичних наук,
суддя Києво-Святошинського районного суду

ОБЛІКОВО-РЕЄСТРАЦІЙНІ ПРОЦЕДУРИ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ

У статті досліджено обліково-реєстраційні процедури, які становлять основу адміністративних процедур у сфері поводження з відходами. Підкреслено, що під адміністративними процедурами у сфері поводження з відходами слід розуміти закріплені у нормативно-правових актах, що врегульовують відносини, пов'язані із запобіганням утворенню відходів та управлінням відходами, послідовний порядок правозастосовної діяльності, в межах якого суб'єкти публічного адміністрування у сфері поводження з відходами приймають владні управлінські рішення чи реалізують повноваження щодо суб'єктів адміністративної процедури, реалізуючи покладені на них функції з формування та реалізації державної політики у сфері охорони довкілля, реалізації державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони довкілля, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, реалізації державної регіональної політики у сфері житлово-комунального господарства та державної політики у сфері поводження з побутовими відходами з метою забезпечення прав і законних інтересів суб'єктів адміністративної процедури щодо здійснення дозволеної діяльності у сфері поводження з відходами. Обґрунтовано поділ обліково-реєстраційних процедур у сфері поводження на дві підгрупи залежно від об'єктів і на три – залежно від суб'єктів.

На підставі аналізу обліково-реєстраційних процедур, які застосовуються в Україні у сфері поводження з відходами, визначено проблеми, притаманні їм на сучасному етапі. Зазначено, що Реєстр об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів і Реєстр місць видалення відходів мають регіональний, а не загальнодержавний, характер – створюються місцевими органами влади. Обліково-реєстраційні процедури охоплюють лише збирання, узагальнення, аналіз і зберігання відомостей про відходи під час їх утворення, оброблення, утилізації та захоронення, не забезпечуючи операції із запобігання утворенню відходів. В Україні до відповідних публічних реєстрів вноситься інформація не про всі суб'єкти господарської діяльності у сфері поводження з відходами, що суперечить вимогам міжнародних документів. Не виконано норми законодавства України про відходи щодо створення інформаційно-аналітичних систем і банку даних про обсяги утворення та поводження з відходами. Запропоновано шляхи вдосконалення обліково-реєстраційних процедур у сфері поводження з відходами.

Ключові слова: відходи, обліково-реєстраційні процедури, адміністративні процедури у сфері поводження з відходами, реєстри у сфері поводження з відходами.

Постановка проблеми. У Концепції загальнодержавної програми поводження з відходами на 2013–2030 роки, затвердженої Постановою Кабінету Міністрів України від 3 січня 2013 року № 22-р, визнається кризова ситуація, пов'язана з відходами, що утворилася в Україні. За офіційними даними, в державі накопичено близько 36 млрд тон відходів, або більш ніж 50 тис. тон на 1 кв. кілометр території, з яких утилізується лише 30 % промислових відходів та 4 % побутових відходів [1]. Серед визначених Концепцією напрямів, які потребують термінового розгляду, одним із основних є напрям впровадження адміністративних процедур у сфері поводження з відходами. Проте під час розгляду адміністративних процедур у сфері поводження з відходами актуальним є дослідження обліково-реєстраційних процедур, які становлять основу адміністративних процедур у сфері поводження з відходами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Адміністративні процедури ставали предметом розгляду наукових досліджень В.А. Тарасової [2, с. 111–115], В.К. Колпакова [3, с. 234], С.І. Агафонова [4, с. 45], Н.І. Матузова, А.В. Малько [5, с. 125], Д.Н. Бахрах [6, с. 145], В.М. Бевзенко [7, с. 58–64], А.Ю. Якімова [8, с. 6–12], проте адміністративним процедурам у сфері поводження з відходами присвячені поодинокі праці – Н.О. Максименцевої [9, с. 34], В.О. Юрискула [10, с. 35], А.О. Оскірка [11, с. 39], Т.Л. Антонової [12, с. 39], О.М. Гаврилюка [13, с. 35], тоді як з огляду на необхідність реалізації Концепції загальнодержавної програми поводження з відходами на 2013–2030 роки та загальний екологічний стан довкілля в Україні їхній аналіз набуває особливої актуальності.

У наших попередніх роботах було визначено, що під адміністративними процедурами у сфері поводження з відходами слід розуміти закріпленій у нормативно-правових актах, що врегульовують відносини, пов'язані із запобіганням утворенню відходів та управлінням відходами, послідовний порядок правозастосовної діяльності, в межах якого суб'єкти публічного адміністрування у сфері поводження

з відходами приймають владні управлінські рішення чи реалізують повноваження щодо суб'єктів адміністративної процедури, реалізуючи покладені на них функції з формування та реалізації державної політики у сфері охорони довкілля, реалізації державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони довкілля, раціонального використання, відтворення й охорони природних ресурсів, реалізації державної регіональної політики у сфері житлово-комунального господарства та державної політики у сфері поводження з побутовими відходами з метою забезпечення прав і законних інтересів суб'єктів адміністративної процедури щодо здійснення дозволеної діяльності у сфері поводження з відходами [14, с. 137–141].

Метою статті є аналіз обліково-реєстраційних процедур у сфері поводження з відходами, які займають особливе місце серед адміністративних процедур у сфері поводження з відходами.

Виклад основного матеріалу. Зазвичай основними цілями обліково-реєстраційних процедур є облікові (статистичні), коли облік і реєстрація слугують джерелом отримання відомостей для їх подальшого використання під час вибору найбільш ефективних заходів державного регулювання в конкретних областях і сферах суспільних відносин. Отже, для того, щоб визначити цілі обліково-реєстраційних процедур у сфері поводження з відходами, необхідно дослідити види таких процедур у цій сфері.

Насамперед необхідно підкреслити, що у сфері поводження з відходами передбачається ведення державного обліку та паспортизації відходів (п. «і» ч. 1 ст. 20, ст. 26 Закону України «Про відходи» від 5 березня 1998 р. № 187/98-ВР (далі – Закон про відходи) [15], Порядок ведення державного обліку та паспортизації відходів, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 1 листопада 1999 р. № 2034 [16].

Паспортизація відходів ведеться підприємствами з метою їх вичерпної ідентифікації та визначення оптимальних шляхів поводження з ними. Оскільки паспортизація ведеться безпосередньо суб'єктами

у сфері поводження з відходами (громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, а також підприємствами, установами та організаціями всіх форм власності, діяльність яких пов'язана з поводженням з відходами), то під ознаки адміністративної процедури вона не підпадає, тому на ній ми зосереджуватимемо увагу не будемо.

Державний облік відходів повинен включати збирання, узагальнення, всебічний аналіз і зберігання відомостей про відходи під час їх утворення та здійснення операцій поводження з ними; він ґрунтується на даних спостережень за утворенням відходів та здійсненням операцій поводження з ними і включає ведення первинного обліку відходів та державної статистичної звітності про них та включає ведення первинного обліку відходів і державної статистичної звітності про них [16]. Згідно зі ст. 4 Порядку ведення державного обліку та паспортизації відходів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 1 листопада 1999 р. № 2034, первинний облік відходів ведуть підприємства відповідно до типових форм первинної облікової документації (картки, журнали, анкети) з використанням технологічної, нормативно-технічної, планово-економічної, бухгалтерської та іншої документації [16]. Оскільки первинний облік покладається безпосередньо на суб'єктів господарської діяльності у сфері поводження з відходами, то під ознаки адміністративних процедур він не підпадає.

Державна статистична звітність про відходи ведеться суб'єктами господарської діяльності у сфері поводження з відходами за встановленими уніфікованими формами відповідно до державних класифікаторів ДК 010-98 «Класифікатор управлінської документації», ДК 005-96 «Класифікатор відходів» та номенклатури відходів, а отже, її ведення також не належить до адміністративних процедур у сфері поводження з відходами.

Одними з найважливіших обліково-реєстраційних процедур у сфері поводження з відходами є реєстрація об'єктів і суб'єктів цієї сфери.

На сучасному етапі у сфері поводження з відходами формуються та ведуться такі

реєстри: Реєстр об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів, Реєстр місць видалення відходів, Ліцензійний реєстр поводження з небезпечними відходами, Державний реєстр суб'єктів господарювання, які здійснюють приймання та/або розбирання транспортних засобів, що утилізуються, Ліцензійний реєстр на провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів і небезпечних відходів річковим, морським транспортом, Ліцензійний реєстр на провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів і небезпечних відходів автомобільним транспортом, Ліцензійний реєстр на провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів і небезпечних відходів залізничним транспортом, Ліцензійний реєстр на провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів і небезпечних відходів повітряним транспортом тощо.

Реєстр об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів являє собою комплексну систему збирання, оброблення, збереження та аналізу інформації про об'єкти утворення відходів та об'єкти оброблення та утилізації відходів інших власників. Формування та ведення Реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів покладається на Раду міністрів АРК, обласні, Київську та Севастопольську міські держадміністрації за участю територіальних органів Держпродспоживслужби (п. «і» ч. 1 ст. 20, ст. 27 Закону про відходи [15], п. 5 Порядку ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 31 серпня 1998 р. № 1360 [17]). Реєстр об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів ведеться з метою збирання, оброблення, збереження та аналізу інформації про об'єкти утворення, оброблення та утилізації відходів (ст. 27 Закону про відходи).

Реєстр місць видалення відходів являє собою систему даних, одержаних у результаті обліку та опису всіх об'єктів і спеціально відведених місць, де здійснюються операції з видалення відходів. Формування та ведення Реєстру місць

видалення відходів покладається на державні місцеві адміністрації (п. «і» ч. 1 ст. 20, ст. 28 Закону про відходи, п. 8 Порядку ведення реєстру місць видалення відходів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 3 серпня 1998 р. № 1216 [18]). Згідно зі ст. 28 Закону про відходи, метою ведення цього реєстру є повний облік та опис функціонуючих, закритих і законсервованих місць видалення відходів, їхнього якісного і кількісного складу, а також здійснення контролю за впливом відходів на довкілля та здоров'я людини, а відповідно до п. 7 Порядку ведення реєстру місць видалення відходів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 3 серпня 1998 № 1216 – узагальнення інформації щодо кожного місця видалення відходів (розміщення, технічні та екологічні характеристики, дані про власника тощо).

Реєстр суб'єктів господарювання, які здійснюють приймання та/або розбирання транспортних засобів, що утилізуються, являє собою згруповану інформацію про зазначені суб'єкти. У цьому реєстрі накопичується, обробляється, систематизується, зберігається та використовується інформація про ці суб'єкти. Формування та ведення такого реєстру відповідно до Порядку формування та ведення Державного реєстру суб'єктів господарювання, які здійснюють приймання та/або розбирання транспортних засобів, що утилізуються, затвердженого Наказом Міністерства екології та природних ресурсів від 15 серпня 2013 р. № 350 [19], покладається на Міністерство енергетики та захисту довкілля (далі – Мінекоенерго).

Ліцензійний реєстр поводження з небезпечними відходами являє собою перелік ліцензіатів на провадження господарської діяльності з поводження з небезпечними відходами, який формується і ведеться Мінекоенерго відповідно до отриманої ліцензіатами ліцензії та є автоматизованою системою збирання, накопичення, захисту та обліку відомостей про ці суб'єкти (п. 1 Порядку формування, ведення і користування відомостями ліцензійного реєстру та подання їх до Єдиного ліцензійного реєстру», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів

України від 8 листопада 2000 р. № 1658) [20]. Метою формування та ведення цього реєстру є ведення в повному обсязі обліку суб'єктів господарювання – ліцензіатів, а також виданих, переоформлених, визнаних недійсними, анульованих ліцензій та їхніх копій або дублікатів; реалізація відповідно до вимог законодавства принципів доступності, гласності та відкритості інформації про суб'єкти господарювання – ліцензіати для зацікавлених користувачів; проведення аналітичних досліджень.

Ліцензійний реєстр на провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів і небезпечних відходів річковим, морським транспортом формується і ведеться Державною службою України з безпеки на транспорті (п. 1 Порядку формування, ведення і користування відомостями ліцензійного реєстру та подання їх до Єдиного ліцензійного реєстру, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2000 р. № 1658) [20]. Мета формування і ведення цього реєстру є такою ж, як і попереднього реєстру – ведення в повному обсязі обліку суб'єктів господарювання – ліцензіатів, а також виданих, переоформлених, визнаних недійсними, анульованих ліцензій та їхніх копій або дублікатів; реалізація відповідно до вимог законодавства принципів доступності, гласності та відкритості інформації про суб'єкти господарювання – ліцензіати для зацікавлених користувачів; проведення аналітичних досліджень. З такою ж метою здійснюється формування та ведення Ліцензійного реєстру на провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів і небезпечних відходів автомобільним транспортом (тільки для обліку суб'єктів господарської діяльності, які здійснюють господарську діяльність, пов'язану з перевезенням небезпечних відходів автомобільним транспортом, та отримали відповідні ліцензії на здійснення такої діяльності), Ліцензійного реєстру на провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів і небезпечних відходів залізничним транспортом (тільки для обліку суб'єктів господарської діяльності, які здійснюють господарську діяльність,

пов'язану з перевезенням небезпечних відходів залізничним транспортом, та отримали відповідні ліцензії на здійснення такої діяльності), Ліцензійного реєстру на провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів і небезпечних відходів повітряним транспортом (тільки для обліку суб'єктів господарської діяльності, які здійснюють господарську діяльність, пов'язану з перевезенням небезпечних відходів повітряним транспортом, та отримали відповідні ліцензії на здійснення такої діяльності).

Отже, обліково-реєстраційними процедурами у сфері поводження з відходами є такі:

I. Залежно від об'єктів:

1) облік і реєстрація об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів, метою яких є збирання, оброблення, збереження та аналіз інформації про об'єкти утворення відходів та об'єкти оброблення та утилізації відходів інших власників;

2) облік і реєстрація місць видалення відходів, метою яких є узагальнення інформації щодо функціонуючих, закритих і законсервованих місць видалення відходів, їхнього якісного і кількісного складу, а також здійснення контролю за впливом відходів на довкілля та здоров'я людини.

II. Залежно від суб'єктів:

1) облік і реєстрація суб'єктів господарювання, які здійснюють приймання та/або розбирання транспортних засобів, що утилізуються, метою яких є систематизація інформації про такі суб'єкти та надання відкритого доступу до неї;

2) облік і реєстрація ліцензіатів (суб'єктів господарювання, які здійснюють господарську діяльність із поводження з небезпечними відходами), що здійснюється для збирання, накопичення, захисту та обліку відомостей про суб'єкти господарювання – ліцензіати, що отримали ліцензії на провадження господарської діяльності з поводження з небезпечними відходами; облік виданих, переоформлених, визнаних недійсними, анульованих ліцензій, а також забезпечення доступності та відкритості інформації про такі суб'єкти господарювання – ліцензіати для зацікавлених користувачів і проведення аналітичних досліджень;

3) облік і реєстрація суб'єктів господарювання, які здійснюють господарську діяльність, пов'язану з перевезенням небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним, повітряним транспортом, метою яких є збирання, накопичення, захист та облік відомостей про суб'єкти господарювання – ліцензіати, що отримали ліцензії на провадження господарської діяльності з перевезення небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним, повітряним транспортом; облік виданих, переоформлених, визнаних недійсними, анульованих ліцензій, а також забезпечення доступності та відкритості інформації про такі суб'єкти господарювання – ліцензіати для зацікавлених користувачів і проведення аналітичних досліджень.

Висновки і пропозиції. Проведений аналіз обліково-реєстраційних процедур, які застосовуються в Україні у сфері поводження з відходами, дає змогу визначити проблеми, притаманні їм на сучасному етапі.

По-перше, Реєстр об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів і Реєстр місць видалення відходів мають не загальнодержавний, а регіональний, характер – створюються обласними, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями, кожна з яких веде такі реєстри самостійно.

По-друге, обліково-реєстраційні операції у сфері поводження з відходами спрямовані на збирання, узагальнення, всебічний аналіз і зберігання відомостей про відходи під час їх утворення та здійснення операцій поводження з ними. Під час дослідження операцій щодо поводження з відходами нами зазначалося, що до таких операцій відносять: запобігання утворенню відходів та управління відходами. Проте на сучасному етапі обліково-реєстраційні процедури у сфері поводження з відходами в Україні охоплюють лише збирання, узагальнення, аналіз і зберігання відомостей про відходи під час їх утворення, оброблення, утилізації та захоронення, не зачіпаючи операції із запобігання утворенню відходів.

По-третє, обліку та реєстрації з метою збирання, накопичення, захисту та

систематизації інформації про суб'єкти господарювання, які здійснюють господарську діяльність у сфері поводження з відходами, підлягають лише окремі суб'єкти господарювання, а саме ті, які здійснюють приймання та/або розбирання транспортних засобів, що утилізуються, господарську діяльність із поводження з небезпечними відходами, пов'язану з перевезенням небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним, повітряним транспортом. При цьому у ст. 26 Директиви Європейського Парламенту та Ради Європейського Співтовариства 2008/98/ЄС зазначається, що до відповідних публічних реєстрів необхідно вносити інформацію про всі суб'єкти господарської діяльності у сфері поводження з відходами (перевізників, операторів утилізації та видалення, їхніх дилерів і брокерів у галузі поводження з відходами) [21].

По-четверте, відповідно до п. «е» ч. 1 ст. 22 Закону про відходи, до повноважень Мінекоенерго належить створення інформаційно-аналітичних систем і банку даних про обсяги утворення та поводження з відходами, а згідно з п. «п» ч. 1 ст. 22 Закону про відходи – формування і ведення державного банку даних щодо впроваджених в Україні технологій утилізації відходів [15]. Проте до сьогодні такі системи та банки не створено, публічний доступ до них не забезпечено.

Спираючись на визначені нами проблеми, можна запропонувати такі шляхи вдосконалення обліково-реєстраційних процедур у сфері поводження з відходами: 1) формування та ведення Реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів та Реєстру місць видалення відходів на загальнодержавному рівні; 2) поширення обліково-реєстраційних процедур у сфері поводження з відходами на операції із запобігання утворенню відходів; 3) створення державних реєстрів, які б містили інформацію про всі суб'єкти господарської діяльності у сфері поводження з відходами; 4) створення та забезпечення публічного доступу до банку даних про обсяги утворення та поводження з відходами та державного банку даних щодо впроваджених в Україні технологій утилізації відходів.

Список використаної літератури:

1. Концепція загальнодержавної програми поводження з відходами на 2013–2030 роки : Постанова Кабінету Міністрів України від 3 січня 2013 р. № 22-р. *Офіційний вісник України*. 2013. № 6. Ст. 206.
2. Тарасова В.А. Процессуальная форма деятельности органов социального обеспечения. *Советское государство и право*. 1973. № 11. С. 111–115.
3. Колпаков В.К. Административно-делктный правовой феномен. Київ : Юрінком Інтер, 2004. 528 с.
4. Агафонов С.И. Административные процедуры и их реализация в деятельности органов ОВД РФ : дисс. ... канд. юрид. наук : 12.00.14. Москва, 2008. 252 с.
5. Матузова Н.И., Малко А.В. Теория государства и права. Москва : Юрист. 1999. 404 с.
6. Бахрах Д.Н., Россинский Ю.Н. Административное право : учебник для вузов. 3-е изд. доп. и перероб. Москва : Норма, 2005. 246 с.
7. Бевзенко В.М. Деякі теоретичні міркування щодо адміністративних процесуальних і процедурних категорій у вітчизняній адміністративно-правовій та адміністративно-процесуальній науці. *Вісник Вищого адміністративного суду України*. 2011. № 3. С. 58–64.
8. Якимов А.Ю. Административно-юрисдикционный процесс и административно-юрисдикционное производство. *Государство и право*. 1999. № 3. С. 6–12.
9. Максiменцева Н.О. Правове забезпечення поводження з небезпечними відходами : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06. Київ., 2006. 190 с.
10. Юрискул В.О. Правове регулювання поводження з побутовими відходами в Україні : дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2008. 186 с.
11. Оскірко А.О. Адміністративна відповідальність за порушення у сфері поводження з відходами : дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2015. 199 с.
12. Антонова Т.Л. Адміністративно-правове регулювання поводження з відходами : дис. ... канд. юрид. наук., Київ, 2017. 221 с.
13. Гаврилук О.М. Адміністративно-правове регулювання поводження з побутовими відходами : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2017. 222 с.
14. Пінкевич Н.С. Адміністративні процедури у сфері поводження з відходами:

- загальнотеоретичні аспекти. *Актуальні питання вітчизняної юриспруденції*. 2019. Спецвип. Т. 2. С. 137–141.
15. Про відходи : Закон України від 5 березня 1998 р. № 187/98-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1998. № 36–37. Ст. 242.
16. Порядок ведення державного обліку та паспортизації відходів : Постанова Кабінету Міністрів України від 1 листопада 1999 р. № 2034. *Офіційний вісник України*. 1999. № 44. С. 68.
17. Порядок ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів : Постанова Кабінету Міністрів України від 31 серпня 1998 р. № 1360. *Офіційний вісник України*. 1998. № 35. Ст. 1307.
18. Порядок ведення реєстру місць видалення відходів : Постанова Кабінету Міністрів України від 3 серпня 1998 р. № 1216. *Офіційний вісник України*. 1998. № 31. С. 90. Ст. 1181.
19. Порядок формування та ведення Державного реєстру суб'єктів господарювання, які здійснюють приймання та/або розбирання транспортних засобів, що утилізуються : Наказ Міністерства екології та природних ресурсів від 15 серпня 2013 р. № 350. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/z1482-13> (дата звернення: 09.10.2019).
20. Порядок формування, ведення і користування відомостями ліцензійного реєстру та подання їх до Єдиного ліцензійного реєстру : Постанова Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2000 р. № 1658. URL: <https://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1658-2000-%D0%BF> (дата звернення: 01.10.2019).
21. Directive 2008/98/EC of the European Parliament and of the Council of 19 November 2008 on waste and repealing certain Directives 2008/98/EC of the European Parliament and of the Council of 19 November 2008 on waste and repealing certain Directives. OJ L 312, 22.11.2008. P. 3–30.

Riadinska V., Budzynski M., Pinkevych N. Accounting and registration procedures in the field of waste management

The article examines accounting and registration procedures that form the basis of administrative procedures in the field of waste management. It is emphasized that the administrative procedures in the field of waste management should be understood as enshrined in the legal acts regulating the relations related to waste prevention and waste management, a consistent procedure of law enforcement activities, within which the subjects of public administration waste management decision-makers or exercising authority over administrative entities, implementing the functions assigned to them in forming and real state policy in the field of environmental protection, implementation of state policy on state supervision (control) in the field of environmental protection, rational use, reproduction and protection of natural resources, implementation of state regional policy in the field of housing and communal services and public policy in household waste management in order to ensure the rights and legitimate interests of the administrative procedure no waste management activities. The separation of accounting procedures in the sphere of treatment into two subgroups depending on the objects and into three depending on the subjects is justified.

Based on the analysis of the accounting and registration procedures used in Ukraine in the field of waste management, the problems inherent to them at the present stage are identified. It is noted that the Register of Waste Generation, Treatment and Disposal and the Register of Waste Disposal Areas are regional, not national, created by local authorities. Accounting and registration procedures cover only the collection, compilation, analysis and storage of waste information during its generation, treatment, disposal and disposal, without providing waste prevention operations. In Ukraine, the relevant public registers do not include information on all waste management entities, which is contrary to the requirements of international instruments. Legislation of waste legislation on creation of information-analytical systems and data bank on volumes of waste generation and management has not been fulfilled. Ways to improve accounting and registration procedures in the field of waste management are proposed.

Key words: *waste, accounting and registration procedures, administrative procedures in the field of waste management, registers in the field of waste management.*